

Publicerad 2022-09-29 13:21 av lodjuret/seglare

Texten är förstås påhittad. Jag kunde inte somna ordentligt, så jag satte mig att skriva något litet om hur besvärligt det kan vara att 'vara med bil', emedan det skall bytas däck minst två gånger om året, samt hur trångt i bagageluckan.

Något litet om Jack

Jack brukar inte ta bilen då han skall färdas till Södertälje.

Han påstår gärna för den som så vill höra på, att vägen dit och till Kramfors, är så tråkig och han vill inte riskera att somna vid ratten.

Nej, han tager allt bussen istället.

För då kan tanken på att han har ansvar för passagerarna få honom att hålla sig 'på banan'.

Vägbanan vill säga och det kan ha sina sidor förstås.

Att vara pilot i ett flygplan i skytteltrafik mellan kontinenten och de nordiska länderna, kan även det ha sina sidor.

När han störtat för tredje gången, trots att det var mekaniska fel två gånger och elektriciteten en gång, så tröttnade han helt enkelt på att färdas luftledes och slog sig på att köra buss istället.

Första gången han störtade så lyckades han 'plana ut' och landa litet 'sådär' på en sällan trafikerad men asfalterad väg, utan alltför många stolpar med ledningar.

Vingarna slets av i och för sig, men planet började inte brinna, eftersom bränslet befann sig i just vingarna. Landstället var utfärlf för att minska luftmotståndet som tur var.

Det kom visserligen några mötande bilar just vid inflygningen, men när de fick syn på flygplanets belägenhet, var de hänsynsfulla nog att parkera i det grunda diket.

Andra gången han störtade så sjönk planet flera gånger i luftgropar, en spännande upplevelse för de resenärer som befann sig ombord.

Som tur var så var det inte helt som fullsatt, utan han behövde bara möjligt tänka på att omkring tio procent av hur många som fått plats i planet, inte ens kunde checka in.

De hade visserligen beställt och betalat för resan, men visst blivit magsjuka på hotellet.

Det var visst en gruppresa och hela gruppen hade visst valt att vila sig i sista stund.

Planet klarade sig trots att de flög precis ovanför ett åskväder som varade i bara några timmar.

Sedan var det mulet någon timme men så delade sig molnen och släppte på solskenet igen.

Det var den sista biten innan själva störtningen, då de först tappade motorn på babords sida och sedan den på styrbords sida.

Planet var fyrmotorigt, ett sådant där med propellrar som kunde ses vid ombordstigningen.

Sedan omväxlande steg och sjönk planet under resans gång, precis lagom till att passagerarna lugnt och sansat beställt mat och dryck.

En del passagerare hann dock inte få sina beställningar före föreställningen och sedan 'ville de inte ha' heller.

Som det skulle visa sig.

Under den sista timmen for de över några öar i havet och en av dessa öar visade sig ha en lång strand samt det var visst väldigt långgrunt och planer för bebyggelse och turister, borde ha funnits där.

Men platsen låt öde just vid det tillfället vilket kan ha avgjort när Jack letade efter en lämplig plats att gå ned på.

Tredje gången som Jack störtade, hade det hunnit gå några år och han tyckte nog att det verkade vara ett hyggligt säkert färd sätt.

Då han lyft och tagit sig och planet till 'säkra höjder', där det inte kunde börja regna eller bli problem med höjden, så var allt väl ganska så länge.

Han flög ett plan som bara hade cirka femtio människor ombord.

Han mellanlandade i ett för honom nästan främmande land och där hade många av passagerarna stigit av och lasten bestod mest av 'saker' och bara något tjugotal passagerare.

En del av sakerna var postsäckar och liknande som inte borde intressera några möjliga pirater.

Felet till trasslet uppgavs vara elektriskt och på sätt och vis var det så även.

Planet blev under fortsatt färd 'kapat' av en grupp bland passagerarna.

Men Jack befann sig på toaletten då planet 'togs över' och han klarade av situationen genom att själv behålla fattningen.

Han uppfattade situationen precis när han var på väg att öppna dörren till toaletten.

Men så stängde han försiktigt dörren igen, satte sig på stolen och funderade en stund.

Vad som riktigt hände sedan skulle visa sig ha flera versioner.

Hans egen förstås.

Kaparnas egen och så den övriga serveringspersonalens version.

När piloten inne i förarhytten fått kontakt med Jack på telepatisk väg, så anträdde han en skakig färd, dök genom molnen i viss marschfart, ströp motorerna och fick dem att stanna, sedan glidflög han en sträcka, dök igen och vaggade litet hit och dit.

Under tiden hade Jack tagit sig ut ur toaletten.

Samt agerat utifrån planets rörelser och i tur och ordning avvärjat oskadliggjort fyra människor.

Den femte ville inte bli utsatt för 'livsfara' utan satte sig snällt och fastspänd i en stol, en smula rädd om sin personliga hälsa.

Till hjälp med sina nävar och sin kropp, hade han en sådan där grej som såg ut ungefär som en rak apparat.

Men som till skillnad från en sådan var försedd med två 'gripklor' vilka satt fast ordenligt i apparaten.

Vilken vid närkontakt med en annans kropp, skickade elektricitet genom denna andra kropp..

Efter denna incident, tog han sig för med att dricka vatten ur en flaska och gick sedan in till den andra piloten.

Under hela tiden hade han då och då stått i kontakt med den som flög planet och morsade på honom medan han åter satte sig i sin egen stol där.

Planet landades sedan på rätt flygplats, bara med den skillnaden att landningen skedde på 'fel bana'.

Samt att planet fördes och kördes 'litet för långt', av två litet skakiga piloter, då äventyret 'tog ut sin rätt.

Hela vägen fram till ett som upplag av lös och finkornig sand.

Efter det där sista äventyret hade Jack vilat upp sig i ett år ungefär och sedan varit och hälsat på polare i just Södertälje.

En stad som har ett stundom oförtjänt dåligt rykte.

Av olika anledningar och enligt människor som inte själva bor där, längre, eftersom de flyttat till Kramfors och krokarna kring.

Vad som sedan utspelade sig i Jacks liv är också en som helt annan hitsoria som inte gärna kan vara av något som helst intresse, ens för vikare samt kastare av eleganta seglande, genom luften dagar då det inte blåser alltför mycket, pappersplan.

(Novellen är spontanskriven och inte på långa vägar lika lång som exempelvis långa novellen 'Doktor Jekyll och Mr Hyde', vilken skrevs redan för nu så länge sedan. Den andra novellen i samma bok, är minst lika lång som den första och väldigt olik den första å sin sida, vilket känns väldigt tillfredställande. Olikheter är stundom av 'godo', om än inte precis alltid, gällande som)

o

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten